

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 18. Aliæ ejusdem summi Pontificis Constitutiones & decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Et statutorum eorundem Regnorum Hispaniarum pronunciare, ac declarare queat, ac debeat, an Bannitus, & in Contumaciam Damnatus consignandus veniat, necne. Sæc. XVIII.
A. C. 1737.
 Volumus autem, ut lapsis viginti quinque diebus postquam præsentis literæ per earundem Hispaniarum regna ab Ordinario nostro, atque Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio publicatæ fuerint, omnes, & singulos in præfatis Regnis existentes perinde arctent, ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. &c.

§. XVIII.

Alicæ ejusdem summi Pontificis Constitutiones & decreta.

Hoc item anno Clemens Papa plures edidit Constitutiones, quas ad animarum salutem, Religionis incrementum, pacis conservationem, & Ecclesiæ disciplinam plurimum expedire arbitra-

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

bitrabatur; ac præprimis, ut Missionarii ex Ord. FF. Capuccinorum ad procurandam gentium conversionem in Orientalibus & Occidentalibus Regnis magis accendantur die vigesima octava Januarii illis ipsa die, qua ad Missionum loca pervenerint, si confessione prævia S. Communionem sumperint, necnon in mortis articulo, si in itinere vel in ipsa conversione decesserint, indulgentiam plenariam concessit. Pro Carmelitis vero Excalceatis, cum Mechoacanus Episcopus in Indiis eorum Confraternitates & Oratoria visitare tentaret, die trigesima prima ejusdem Mensis declarabat, Ordinariis locorum in Indiis non licere visitare Confraternitates in horum Religiosorum Ecclesiis erectas vel erigendas nec eorum oratoria ruralia in prædiis extructa, in quibus ipsi Missam pro spirituali colonorum ibidem degentium consolatione celebrare consueverunt: Pari favore etiam cumulabat Pontifex Patres Carthusianos, eis concedens, ut Oratoria & Altaria in eorum Grangiis & Domibus, in quibus residebunt Sacerdotes dicti Ordinis, non modo erigere valeant, sed etiam ad hoc sufficiat, quod præfata Oratoria &c. visitata & approbata sint a Patribus Visitatoribus ejusdem Ordinis. Die vero vigesima

secus

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

secunda Februarii indulgentias plenarias pro Ecclesiis, in quibus Jesuitæ communionem generalem celebrant, ad quindecim annos prorogavit: Sub idem tempus Joannes Coutius Superior Generalis DD. Laceristarum circa necessarium suffragiorum numerum in generali Congregationis conventu binas controversias movit; cum enim Electores numero impares essent, dubitatum est, I. utrum major pars censenda esset media parte superior; Re itaque mature expensa, auditisque singulorum sententiis definivit Conventus, ex triginta quinque Electorum, quibus constabat, suffragiis novendecim requiri, ut Assistentium & Admonitoris valeret præsens electio, eo scilicet nixus fundamento, quod talis sit numeri imparis ratio, ut in duas partes inæquales divisi major pars non superet medietatem, sed sit tantum major medietas. Si vero per Compromissarios res dirimenda foret, eorum major pars sufficeret ad electionis vim, & firmitatem.

II. Dubitatum quoque, cujus sit mortuo Superiore Generali, & impedito Vicario Generali Congregationem regere? Circa hoc dubium Parisiensis Conventus ita decidit, quod si contingeret, illum, qui in Scheda manu propria defuncti Superioris scripta, nominatus est

Vi-

Sæc. XVIII.

A. C. 1737

Vicarius Generalis e vita decessisse, aut gravi morbo detineri, aliove modo impedi, quo minus intra unam, aut alteram hebdomadam suo officio, ut par est, vacare possit, de quo morbo, aut impedimento Assistentes cum Sacerdotibus ejus Domus, ubi sint Arculæ, modo in Congregatione post emissa vota sexennium, excegerint, ab pluribus suffragia eodem obitus die, & quæprimum fieri poterit judicabunt, ita tamen, ut in ea deliberatione primus Assistentis non sit præsens, tunc primum Assistentem superioris Generalis admittere tanquam Vicarium Generalem tenebuntur, ita ut Vicarius Generalis nominatus, sed impeditus, etiamsi postea convalescat, aut ab absentibus, alteriusve generis impedimento liber fiat, nullum amplius jus habeat ad regendam Congregationem.

Utramque autem hanc Parisini Conventus decisionem Pontifex ad præfati Superioris Generalis petitionem die vigesima sexta Martii auctoritate Apostolica confirmavit. Biduo post plenariam concessit indulgentiam iis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Barnabitarum in festo S. Francisci Salesii visitaverint, declaravitque die nona Aprilis, indulgentias alias concessas pro visitantibus Ecclesiis Missionariorum Capuccinorum natione

tione Gallorum in partibus infidelium
etiam pro defunctis per modum suffra-
gii applicari posse.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

Porro jam die undecima Augusti
anno hujus sæculi trigesimo sexto in S.
Rituum Congregatione introductio
causæ Canonisationis B. Michelinæ
Viduxæ Pifaurenfis admiffa, & a Papa
approbata fuit, nunc vero processu in
Curia Episcopi de cultu eidem Beatæ
ab immemorabili tempore præfrito ma-
turius examinato Vincentius Ludovicus
Gotti Cardinalis hoc proposuit dubium:
*An sententia Philippi Pifaurenfis Episcopi
lata super casu excepto a decretis ipsius Ur-
bani Prædecessoris, sive super Cultu pub-
lico ab immemorabili tempore dictæ Beatæ
præfrito esset confirmanda in casu, & ad
effectum, de quo ageretur. Et eadem
Cardinalium Congr. resolutionem di-
stulisset, atque interea mandasset, fie-
ri diligentias in Civitate prædicta Pi-
faurenfi pro perquisitione, ac transmis-
sione cujusdam Modi vivendi Regulæ,
& Capitulorum dictæ Beatæ adscripto-
rum: atque hisce diligentis expletis,
novissime delatus fuisset ad hanc
Almam Urbem parvus processus a
præfato Episcopo Piffaurenfi confec-
tus, & idem Vincentius Ludovicus
Cardinalis Gotti Ponens die sexta cur-
Hif. Eccles. Tom. LXXV. li rentis*

Sæc. XVIII. rentis Aprilis relationem fecisset con-
 A. C. 1737. nium contentorum in dicto parvo pro-
 cessu, unde constitit, nihil fuisse re-
 pertum, & eadem Congregatio Cardi-
 naliū censuisset, posse procedi ad ultra-
 riora; subindeque repropósito prælo-
 to Dubio super confirmatione Sente-
 tiæ, matureque discusso processu info-
 mativo hac de re constructo, & tam in
 voce, quam in scriptis Dilecto Filio
 Magistro Ludovico de Valentibus in
 utraque Signatura Referendario &
 Apostolicæ Sedis Notario, Proto-
 notario nuncupato supra numerum
 participantium, ac Fidei Promotore
 desuper audito: memorata Congrega-
 tio Cardinalium responsum edidit Af-
 firmative. Hinc Pontifex die vigesima
 quarta Aprilis Jacobi Angliæ Regis,
 & Cardinalium aliorumque Præsalum
 status Urbinatensis precibus inclinatus
 S. Congregationis decretum *de casu ex-*
cepto a decretis prædicti Urbani Prædecesso-
ris, sive quod de Cultu publico ab immemor-
abili tempore dictæ B. Michelinæ præstito
constet, auctoritate Apostolica, tenore
præsentium confirmavit & approbavit, il-
lique Apostolicæ firmitatis robur adiecit,
 salva tamen semper in præmissis au-
 ctoritate memoratæ Congregationis
 Cardinalium.

Præterea Clemens Papa die vigesi- Sæc. XVIII.
 ma secunda Maij indulgentiam plena- A. C. 1737.
 riam concessit omnibus, qui in Ultra-
 montanis Provinciis orationi per quad-
 raginta horas continuatæ, & nonnisi
 noctis tempore interruptæ in Ecclesiis
 PP. Capuccinorum interfuerint.

Anno priori Procurator Provinciæ
 Hibernicæ Carmelitarum summo Pon-
 tifici exposuit, quod Fratres prædicti
 Ordinis anno 1260. tempore Henrici
 III. Regis, Hiberniam ingressi ita reli-
 giosæ vitæ, ac doctrinæ exemplis po-
 pulos illos in ejusdem Ordinis venerationem
 perduxerint, ut tempore Edu-
 ardi IV. sive I. Andegavenfis Regis cir-
 ca annum 1303 in Provinciam coales-
 centes ad triginta duos Conventus ha-
 buissent, ac per trecentos, & amplius
 annos quam plurimos viros Ordinis
 prædicti virtutibus, ac literis in-
 signes Sacris Infulis fuisse deco-
 ratos memoriæ traditum esset, sub-
 inde autem propter persecutionem
 Catholicis ab asserta Regina Elisa-
 betha motam, inflictamque, Fratri-
 bus præfatis, aut occisis aut fugatis,
 Provincia illa extincta fuerit, postmo-
 dum vero Fratres illuc redeuntes, ad
 usque Cromwelli Tyranni, a quo peni-
 tus

Sæc XVIII. tus deleti fuere, tempus perduravit
 A. C. 1737. Ast sub Jacobo II. Clar. me. dum vixit
 Angliæ, & Scotiæ VII. Rege iterum re-
 stauracionem aggressi cum ipso etiam
 Rege patrium solum relinquere ab intro-
 so Guillelmo III. coacti sese in Gallias re-
 ceperint. Denique ad propria reversi, &
 indies Deo propitio, crescentes, sub cu-
 ra & auxilio provinciæ Reformatæ Ter-
 ronix præfati Ordinis fuerint, a qua
 præclaris Clarissimi in Christo Jacobi
 III. Magnæ Britannix Regis Illustris,
 & Josephi Renati dum viveret tituli S.
 Laurentii in Lucina Presbyteri S. R. E.
 Cardinalis Imperiali nuncupati Hiber-
 niæ apud Papam, & Sanctam Sedem
 Protectoris studiis & opera separatis an-
 1729. unus Generalis Commissarius
 & Vicarius ex ipsismet Fratribus con-
 stitutus datusque fuerit, sub quo us-
 que ad duodecim Conventus recupera-
 ti sunt: In Congregatione vero eorun-
 dem die 23. Septembris proxime elapsi
 in conventu Dublinensi celebrata novos
 Rectores Domorum eligentes, & suffra-
 gantes pœne omnes in favorem Ge-
 neralis Commissarii & Vicarii moderni
 Priori Generali totius prædicti Ordinis
 preces obtulerunt, ut quamvis sola
 ipsis facultas sex simul eidem Generali
 Priori præsentandi inesset, tamen dic-
 tum

tum Generalem commissarium, & Vi-
 carium sibi Superiorem designare, & Sæc. XVIII.
 A. C. 1737.
 confirmare mallet. Cum autem præ-
 fati Carmelitæ ad pastorale animarum
 ministerium obeundum ab ipsis Archie-
 piscopis, & Episcopis secum ibidem
 adhibeantur, atque adeo ab iisdem
 quoque consulibus commendentur, ut
 quemadmodum ceteri mendicantium
 Ordines ibidem, & alibi propriam Pro-
 vinciam obtinent, ita ipsis etiam suam
 Provinciam habere, Provinciam eli-
 gere, aliosque Ministros, & Officiales
 deputare, & omnia, sicut antea in mo-
 re positum erat, facere, & constituere
 liceat, atque hujus rei causa memora-
 tus Prior Generalis prædicti Ordinis
 desuper præmissis exoptulatus assisten-
 tiam quidem suam promittens, hujus-
 modi vero facultatem a Papa sibi esse
 impetrandam responderit: propterea
 Antistites, & Fratres præfati humili-
 ter Clementi Papæ supplicarunt,
 ut opportune ipsis in præmissis
 providere, & ut infra indulgere de
 Apostolica benignitate dignaretur: Ea-
 propter Pontifex die decima Octob-
 ris Provinciam strictioris observantiæ
 præfati Ordinis totius Regni Hiberniæ
 sæpedicti cum omnibus conventibus
 nunc existentibus, & in posterum re-
 cuperandis, ceterisque annexis, &

Sæc. XVIII. A. C. 1737. connexis in pristinum statum cum se-
cultatibus eligendi proprium Provinciale, diffinitores, aliosque Officia-
les, & Ministros deputandi, auctoritate Apostolica tenore præsentium re-
stituit, ac de novo, quatenus opus fu-
erexit, & constituit, ipsique Provin-
ciæ sic restitutæ, ac de novo erectæ
Conventum Edemburgi olim Provin-
ciæ Scotiæ existentem perpetuo uni-
vit, & annexuit ac Provinciali pro tem-
pore præfatæ Provinciæ Hibernæ futu-
ro facultatem quoque deputandi Vica-
rium Provinciale prædictæ Provin-
ciæ, & Priorem prædicti Conventus
Edemburgi, eadem auctoritate Apo-
stolica tribuit, & impertitus est.

Insuper cum pro hac vice tantum
eidem Provinciæ de idoneis Priore Pro-
vinciali, & definatoribus providere vel-
let, ac de infracriptorum Fratrum
expresse professorum fide, prudentia,
charitate, integritate, doctrina, vigi-
lantia, & Religionis Zelo plurimum
in Domino confisus, dilectos filios
Mathæum a S. Eliseo in sacra Theolo-
gia Doctorem alias Lion, in priorem
Provinciale, ac Simonem Stoc, alias
a Burth in primum, Patricium a Sa-
cta Maria Magdalena, alias Moans in
secundum: Jacobum a Nativitate alias

Barnis in Tertium, Jacobum a sancta Sæc. XVIII.
 Theresia alias Pendergat in Quartum A.C. 1737.
 Definitorum dictæ Provinciæ sic a Pon-
 tifice erecta ad tempus, quo ejusmo-
 di officia juxta regularia ejusmodi Or-
 dinis Instituta durare consueverunt
 cum omnibus & singulis prærogativis,
 præeminentiis, facultatibus, auctori-
 tate, privilegiis, gratiis, & indultis,
 ac honoribus, & oneribus solitis, &
 consuetis, auctoritate & tenore præ-
 dictis constituit, & deputavit. Præte-
 rea pro proximo futuro Capitulo gene-
 rali eundem Mathæum in Definitorum
 generalem, ac Patricium a sancta Ma-
 ria Magdalena in primum ac Joannem
 Oneal in secundum Socium, nec non
 Guillelmum Fleyri in Vicarium Pro-
 vincialem Scotiæ, & Priorem Conven-
 tus Edemburgi, ac Petrum a Pender-
 gat socium & secretarium ejusdem
 Scotiæ eadem auctoritate instituit pa-
 riter & deputavit. Mandavit propte-
 rea in virtute sanctæ obedientiæ omni-
 bus, & singulis memoratæ Provinciæ
 Superioribus Fratribus, & personis,
 ceterisque, ad quos spectat, & specta-
 bit in futurum, ut supernominatos fra-
 tres ad officia eis respective per præsen-
 tes demandata, illorumque liberum
 exercitium juxta earundem tenorem
 præsentium recipiant, & admittant,

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

eosque recognoscant, & illis in omnibus ad eadem officia spectantibus pareant, & obediant, faveantque, & assistant.

Jam supra memoravimus, Joannem V. Lusitanæ Regem omnino petiisse, ut Ulissiponensis Patriarcha semper Cardinalitia fulgeret dignitate: quapropter Pontifex Regis precibus annuens, hanc gratiam apostolica Constitutione die decima septima Decembris firmabat. Illius summam huc referre lubet: „cum Venerabilis Frater „Patriarcha Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis iis insignibus, & prærogativis a se. rec. Clemente XI. & Benedicto XIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris primum ordinatus fuerit, ut profecto inter Ecclesiasticos Præsules & Antistites plurimum excellat, hinc est, quod nos etiam congruum, & consentaneum propterea fore existimemus, si Patriarcha præfatus per laudabilem providentiæ & indulgentiæ rationem, quam Apostolica hæc S. Sedes quantum commode fieri poterit, in assensibus S. R. E. Cardinalibus habere consuevit erga Orthodoxas Nationes, inter eosdem S. R. E. Cardinales etiam per antedictæ providentiæ anticipacionem in posterum adnumeretur, quem „admo-

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

„admodum ipsum quoque Charissimum
 „in Christo filium nostrum Joannem
 „Portugalliæ & Algarbiorum Regem
 „Illustrem de Catholica Religione mul-
 „tis nominibus, & præsertim ob exi-
 „miam pietatem, ac constantem, fi-
 „delissimamque erga Apostolicam hanc
 „Sedem probatam observantiam, ac
 „singularem sollicitudinem, studium,
 „Zelumque in provehenda, propagan-
 „daque ad instar omnium Portugalliæ,
 „& Algarbiorum Regum Prædecesso-
 „rum suorum apud barbaras, remotis-
 „simasque Gentes Catholica fide meri-
 „tissimum, ac propterea omnibus Apo-
 „stolicæ liberalitatis documentis dig-
 „nissimum id ipsum sentientem deside-
 „rare accepimus.

„Quamobrem motu proprio nostro,
 „& Successorum nostrorum, & Sedis
 „Apostolicæ nomine, de nonnullorum
 „etiam Venerabilium Fratrum nostro-
 „rum S. R. E. Cardinalium consilio
 „concedimus, & indulgemus, ut me-
 „morata erga Catholicas Nationes pro-
 „videntia suffragante, in Consistorio
 „provisus. & electus pro tempore Pat-
 „riarcha Ecclesiæ Ulixbonensis Occi-
 „dentalis, qui alioquin peculiaria jux-
 „ta Constitutiones Apostolicas ad Car-
 „dinalitiam dignitatem requisita ha-
 „bere

Sæc. XVIII. „bere debeat, in amplissimum ejusdem
A. C. 1737. „S. R. E. Senatum in altero immediat
 „sequenti Consistorio cooptetur, eique
 „suo tempore, servataque consueta
 „forma, unus ex Cardinalitibus titulis
 „assignetur juxta Constitutiones se. re.
 „Sixti Papæ V. Quod si nulla adit
 „eandem Catholicis Nationibus imper
 „tendi Apostolicæ benignitatis gratiam
 „opportunitas, tamen per anticipatio
 „nem etiam non semel, & quoties opus
 „fuerit, faciendam in Sacrum Cardini
 „nialium Collegium adscisci, ea quidem
 „lege statuimus, ut quoties vigore præ
 „sentium laudatæ Apostolicæ benefi
 „centiæ testimonia acceperit Natio Lu
 „sitana, toties nulla eidem obscuro
 „dandi ratio habeatur, cum opportuna
 „gratificandi aliis Nationibus, aut
 „Pontifici ipsi, qui Patriarcham S. R.
 „E. Cardinalem declaraverat, aut sibi
 „succeedentibus pro tempore Summis
 „Pontificibus se obtulerit occasio.

„Porro huic Pontificiæ nostræ con
 „cessioni providentiæque motu proprio
 „& ex certa scientia, ac matura deli
 „beratione nostris, ac de Apostolicæ
 „potestatis nostræ plenitudine imita
 „tunc locum esse statuimus, cum supra
 „dictam Patriarchalem Ecclesiam Ul
 „ixbenensem vacare contigerit, trans
 „lationi

„lationibus, & dimissionibus omnino Sæc. XVIII.
„exclusis, nisi tamen ad dimissionem A.C. 1737.
„admittendam causa adeo urgens pub-
„lica & necessaria sit, ut serio expen-
„sa, neque etiam per suffraganei An-
„tistitis subsidium Patriarchalis Eccle-
„siæ indigentis occurrere possit, atque
„in secreto eorundem Venerabilium
„Fratrum nostrorum S. R. E. Cardina-
„lium Consistorio, ac ab ipsis pro tem-
„pore Romanis Pontificibus compro-
„betur; sicque futuris perpetuo tem-
„poribus a nobis, successoribusque no-
„stris servandum esse decernimus, &
„statuimus“.

Nec hac speciali gratia contentus
Papa insuper eidem Regi jus præsen-
tandi ad omnes dignitates & Canoni-
catus præfatæ Ecclesiæ Ulyssiponensis
concessit, in cujus diplomate Pontifi-
cio tam ampla reperitur dicti Regis
commendatio, ut merito sibi locum in
hac Historia vendicet: Ejus verba sunt
hæc. „Cum Charissimus in Chri-
„sto filius noster Joannes hoc no-
„mine Quintus Portugalliæ & Algar-
„biorum Rex Illustris præclaris majo-
„rum suorum vestigiis inhærens copio-
„so piorum operariorum cætui ad am-
„plificandam in longinquis Regionibus
„Agri Dominici messem verbumque
„Dei

Sæc. XVIII., „Dei seminandum indefessa vigilan-
A. C. 1737. „tia, & Regia liberalitate temporalium
 „vitæ subsidia quotannis subministrare
 „consueverit, divinique cultus assidue
 „um propagatorem se agere semper
 „studuerit, nec non ejusdem Aposto-
 „licæ Sedis opportunitatibus, ut pri-
 „mum notas habuit, paratissimo oble-
 „quio, & auxilio, ut fidelissimum de-
 „cet Principem non sine gravi suo, suo-
 „rumque subditorum incommodo præ-
 „sto esse sategerit.

„Nos tantis ejusdem Joannis Regis
 „meritis paternæ nostræ consideratio-
 „nis lance pensatis, ut servitorum præ-
 „dictorum Apostolicæque liberalitatis
 „vicissim præstita munera mutui inter
 „se monumentum, & stimulus amoris
 „existant, eidemque Joanni Regi,
 „ejusque in dictis Regnis Successori-
 „bus uberiores, qua piis, & bene-
 „merentibus Ecclesiasticis personis gra-
 „tificari queant, facultatem subministra-
 „re cupientes, motu proprio, & ex cer-
 „ta scientia, meraque liberalitate no-
 „stris, deque Apostolicæ potestatis ple-
 „nitudine, eidem Joanni, & pro tem-
 „pore existenti Portugalliæ, & Agari-
 „biorum Regi Juspatronatus, & præ-
 „sentandi, ac nominandi ad omnes
 „& singulas infra scriptas dignitates,
 „omnes

„omnesque, & singulos infra scriptos Sæc. XVIII.
 „Canonicatus, & præbendas, nec non A. C. 1737.
 „Capellaniam infra scriptam, ac dimi-
 „dios Canonicatus, & dimidias Præ-
 „bendas, nec non Quartanarias Eccle-
 „siæ Ulixbonensis Orientalis“.

Præterea in ipsam Ulyssiponensem
 Patriarchalem Ecclesiam liberalis Pon-
 tificis die octava Februarii anni sequen-
 tis edita Constitutione concessit, ut
 quarta pars reddituum a Patriarchali,
 Archiepiscopalibus, & Episcopalibus
 Ecclesiis in Portugallia & Algarbio-
 rum Regnis existentibus alias dismem-
 brata favore dignitatum, Canonico-
 rum, & Beneficiatorum Patriarchalis
 Ecclesiæ Ulyssiponensis Occidentalis a
 Clemente XI. & Innocentio XIII. PP.
 amplietur ad tertiam præfatorum pro-
 ventuum partem. alique Ecclesiastici
 redditus pro earundem Dignitatum &
 Canonorum decentiori sustentatione
 & Patriarchalis Ecclesiæ manutentio-
 ne perpetuo applicentur: Hujus vero
 singularis favoris Pontificii causam his
 verbis exposuit Clemens: religiosa
 Christianorum Principum erga divini
 servitii decorem vota paterno prosequi-
 mur affectu, eaque ad debitum, prout
 pastoralis nostri muneris sollicitudo,
 & laudabilis eorundem Principum
 „exi-

Sæc. XVIII. „exigit devotio, perducimus imple-
 A. C. 1737. „mentum. Quapropter dum nos pro-
 „vidam nostræ considerationis acien-
 „dirigimus ad inclitam, & veræ re-
 „giam charitatem Charissimi in Christo
 „filii nostri Joannis hoc nomine quini-
 „Portugallix & Algarbiorum Regis Il-
 „lustri, qui in Regnis suis non solum
 „temporalium, verum etiam, & præ-
 „cipue spiritualium rerum sublime no-
 „men ad divini servitii gloriam, eri-
 „gendamque ad beatam Sion populo-
 „rum suorum devotionem perionare,
 „& in ejus Patriarchali Ecclesia Ulix-
 „bonensi Occidentali Cælestis Beato-
 „rum civium Aulæ imaginem exhiben-
 „te in terris personas divinis obsequiis
 „jugiter insistentes pro earum debita
 „manutentione, & prout Patriarcha-
 „lis Ecclesiæ prædictæ postulat digni-
 „tas, novis facultatibus, annisque
 „redditibus communiri, eisque sic
 „communitis, Cælestis Aulæ, ac Beato-
 „rum Civium prædictorum in Patri-
 „archali Ecclesia hujusmodi sibi, po-
 „pulisque suis elucescere majestatem
 „piissimis, ac vere fidelissimo Regi
 „dignis exoptat affectibus, ad deside-
 „ria sua hujusmodi Apostolicæ liberali-
 „tatis nostræ partes favorabiliter inter-
 „ponimus, prout pensatis desideriorum
 „pre-

„prædictorum erga divini servitii deco- Sæc. XVIII.
„rem meritis, in Domino conspicimus A. C. 1737.
„salubriter expedire“.

§. XIX.

*Festiva solemnitas ob elevatum S.
Agilolfi Corpus.*

Colonia Agrippina, inter plurima alia
sacrarum exuviarum deposita, qui-
bus cumulatissime abundat, corpus
etiam possidet S. Agilolfi, seu Agilul-
phi, qui a S. Bonifacio ex Anglia in
Germaniam ad prædicandum Christi
Evangelium adductus, atque in Mo-
nasterio Malmodariensi monasticam vi-
tam professus, primus Abbas, postea
Coloniensis Archiepiscopus renunciatus
est, ac demum, cum Christi fidem
strenue annuntiaret, circa annum Do-
mini septingentesimum decimum septi-
mum, ab impiis crudeliter interemptus
ac martyrio coronatus multis miracu-
lis claruit. Corpus ejus, quod in Ec-
clesia S. Laurentii, Malmodariensi Cœ-
nobio contigua sepultum fuit, S. An-
no Coloniensis Archiepiscopus argen-
teo Sarcophago e præfato Monasterio
Coloniam & in Cœnobio suo ad Gra-
dus Mariæ die nona Julii reposuit. Hu-
jus Sancti Martyris cultus ob creberri-
ma